

l'aveu de Benicarló

SETMANARI D'INFORMACIÓ GENERAL I CULTURAL • DIVENDRES, 26 DE MARÇ DE 2004 • NÚM. 427 • ANY X • 0.75 EUROS

FUTBOL: El CD Benicarló segueix sumant victòries com la demostrada a Catí (2-0)

Crítica del PSOE als pressupostos municipals del PP i BLOC

La Setmana de la Salut i el Benestar Social propiciarà interessants actes i conferències

427

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

2 EDITORIAL

El Consorci de Residus proposa una ubicació per a la planta que no agrada a la gent de Càlig

3 EL TEMA

Els residus sòlids urbans del Maestrat aniran a parar a la Partida de les Basses de Cervera

5 LOCAL

BLOC i PP aproven els pressupostos de Benicarló que ascendeixen fins els 12 milions d'euros. Reticències del BLOC.

6 SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

7 FALLES

Anàlisi d'algunes de les clàssiques incidències que duen aparellades les Falles, com incendis i vandalisme

8 MISCEL·LÀNIA

Cartes i col·laboracions

10 MEDI AMBIENT

El professor Bausà parla de la participació ciutadana

15 ESPORTS

Els esportistes del CN Benicarló i el Club d'Atletisme Baix Maestrat demostren el que saben

Amb les reticències de Càlig

Està clar que no es tracta d'una inversió agradable, ni d'una fàbrica. Els abocadors de residus sòlids urbans i les infraestructures que comporten son més be molestes i socialment mal vistes. A ningú li agrada tenir el fem de tota la comarca al seu terme municipal. Imagineu-vos com es deuen sentir els calijons o els cerverins.

Està clar que quan no hi ha més remei i les escombraries s'han de dipositar en algun lloc controlat s'ha d'acceptar el que diu la majoria, el Govern i els informes. Ja fa anys que va la cosa i aleshores Cervera va ser la primera en rebutjar l'abocador mancomunat per les contraprestacions que s'oferien a canvi. Anys més tard, la història es repeteix i ara els que estan molestos son els calijons. Raó no els en falta, però: mai faran les coses amb un consens al 100%. No es podia accontentar a tots -i diem a tots- els ajuntaments?. Era tècnicament impossible ubicar tota la parafernàlia en uns terrenys improductius i no destinats a usos agrícoles?. Especialment greu seria el cas en el que la decisió no fora de caire tècnic sinó econòmic, perquè ningú pot aprofitar-se'n del tamany i la capacitat dels pobles perjudicats per ubicar unes plantes amb l'objectiu d'estalviar-se diners a costelles dels petits propietaris o llauradors. Quan

es parla de fortes inversions no ve de mig milió. Com a mínim els propietaris han de rebre un preu just. Val a dir que el president del Consorci ha demostrat novament ser un agosarat al posar-li data de funcionament a l'abocador. Amb el seu currículum d'imprecisions la data s'ha d'agafar amb pinces.

És també especialment decebedor el projecte final que se'ns d'eixa, que en plena era moderna acaba parint un abocador amb una planta "de les baratetes" i que desaprofita els pocs aspectes positius que ens poden oferir els residus que generen les quàsi 100.000 persones que integren aquesta entitat.

Amb tot, són les primeres passes fermes d'aquesta macroinfraestructura que ha de solucionar els greus problemes de gestió i tractament dels residus que hi ha al Maestrat dels que puntualment s'ha anat assenyalant des d'aquestes pàgines de La Veu.

Sols ens queda desitjar que les reticències dels nostres veïns calijons siguen escoltades o satisfetes, que la UTE actue honestament i responsable, i que en un futur no massa llunyà, la planta de reciclatge integral que hauria d'anar aparellada a l'abocador, necessària per no malmetre més el nostre entorn, siga una veritable realitat.

laveudebenicarlo@eresmas.com

CARXOFA

Ben torrada per als policies municipals que ha hagut de suportar els malcriaments i despropòsits d'una bona colla de joves malcriats que no saben divertir-se. Damunt d'aguantar-los, moltes vegades, han de callar.

PANISSOLA

Un bon grapat de panissoles per als joves i per als pares que consenteixen i pensen que a falles tot val, que creuen que a falles poden fer de tot. Enguany s'ha pogut veure de tot: foc, coets a deshora, aigües menors a qualsevol racó, sorolls, bossades, ... De vergonya!

Els residus sòlids urbans aniran a parar a la partida de les Basses de Cervera

L'alcalde de Càlig s'oposa a aquesta ubicació perquè són terrenys agrícoles

Els municipis que formen part del consorci de residus de la zona 1, han arribat després de molts mesos de debat i discrepàncies, a un acord sobre la ubicació de la planta de residus sòlids urbans. Aquesta estarà ubicada finalment a la partida de les Basses i no a la de les Argiles. La proposta ha rebut el vist i plau per part dels informes tècnics de la Universitat Jaume I i a més, 48 dels 49 municipis consorciats, donen suport a la proposta. L'única localitat que s'oposa és la de Càlig.

L'alcalde de Càlig justificava la seua oposició explicant que aquesta zona estava cultivada i preveia convertir-se en regadiu i els perjudicats per aquesta decisió són en la seua totalitat calijons. En aquest sentit, apel·lava a la recerca d'una altra àrea al terme de Cervera on hi hagués malea i no cultiu. Segons Anglés, la sensació que se dona des de conselleria es que "esta zona està més prop dels llocs de comunicació, aleshores intenten estalviar-se uns diners en fer carreteres, mentre que si es fessen en llocs no cultivats s'haurien de fer més quilòmetres de carreteres".

L'alcalde de Càlig remarcava que com a governant es veu obligat a transmetre el que pensa el seu poble on aquest tema ha provocat molt de disgust, en aquest sentit, explicava que el malestar imperant ja es va fer palès en un ple de la localitat on es deixava ben clar les seues discrepàncies respecte a aquesta ubicació. Anglés afegia, a més, que si "igual s'ha d'impermeabilitzar tot perquè no hi hagen filtracions, dona igual que la planta estiga aci o en un altre lloc".

Reunió de la darrera Junta Rectora del Consorci de Residus del Maestrat

D'altra banda, l'alcalde del municipi que rebrà la planta, Cervera, Antoni Lluch feia un balanç positiu en relació a la nova ubicació i considerava que d'aquesta manera tots surten beneficiats, fins i tot Càlig. Donat que la nova ubicació contemplada en el pla zonal farà

L'alcalde de Càlig, el socialista Manuel Anglés, va proposar buscar uns altres terrenys a Cervera que foren improductius, atès que els triats eren agrícoles

que la planta diste 5 km de la ermita dels Socors quan abans estava a només 2, encara que entenia que l'alcalde de Càlig havia fet el que devia si així li ho havia fet arribar la gent.

Precisament, el Partit Socialista mostrava la seua intenció de des-

bloquejar el tema i anunciava la retirada del recurs contenciós administratiu interposat al mes de febrer.

D'altra banda, el president del consorci de l'àrea 1, Jaime Mundo, afirmava que el projecte d'inerts està seguint el seu procés i que el vist i plau de la Junta de Govern permetrà a l'empresa tenir conclòs el projecte en només 8 o 10 dies. D'aquesta manera, assegurava que si bé requerirà passar per tràmits fent arribar els informes a diversos organismes i conselleries es pretén escurçar el procés el màxim possible per tal de començar les obres en el menor temps possible. Així es preveu que s'atorgue una autorització provisional ràpida per tal que "si en l'exposició pública no hi ha problemes es puga tirar endavant el projecte". Segons Mundo, el consens assolit en el darrer ple representa "una unitat de criteri de cara a un futur

RSU - RSU - RSU - RSU - RSU -

respecte als residus sòlids urbans que sempre creen problemes al lloc on es vagen a ubicar".

El president del consorci remarca la idoneïtat pel que fa a la ubicació d'aquesta planta per la possibilitat de tancar els abocadors existents ara i per les distàncies respecte als nuclis importants de producció de residus urbans.

Quant a terminis, Mundo esperava que la planta pogués estar en funcionament a finals del 2005 o principis del 2006.

D'altra banda, el director general de qualitat ambiental, Jorge Lamparero, subratllava que "aquesta instal·lació està sotmesa a autorització ambiental integrada" i explicava que es tracta d'un "procediment obert que estarà subjecte a informació pública amb el coneixement de tots els ciutadans i que s'ha de fer amb totes les garanties que marquen les directives europees més actuals". Quant a terminis Lamparero afir-

Molta gent preocupada per l'ubicació de l'abocador mancomunat

mava que dependrà de la bona voluntat del consorci, de l'ajuntament de Cervera i de la celeritat amb que es treballa a la conselleria per poder iniciar les obres en breu. "L'autorització ambiental integrada si que marca uns terminis de 9 mesos que volem abreviar entre tots" afegia.

L'alcalde i president del Consorci, Jaime Mundo, espera que la planta pugui estar en funcionament a finals de 2005 o 2006. Des de qualitat ambiental no l'autoritzaran si no existeixen totes les garanties

Setmana de la Salut i el Benestar Social

Informar a la ciutadania sobre diferents temes de caràcter social a través de conferències, alhora que donar a conèixer els recursos amb els quals conta el municipi de Benicarló quant a centres socials especialitzats són dos dels objectius de la 11ª setmana de la salut i el benestar social que té lloc en el municipi entre el 22 de març i el 7 d'abril.

Segons explicava la regidora del Bloc delegada de l'àrea de Benestar Social, Maria Josep Arayo, les activitats van dirigides d'una banda als estudiants de primària i secundari, però d'altra banda a la població en general. En aquest sentit, Arayo destacava les iniciatives de diverses entitats que componen el teixit associatiu de la ciutat com és el cas d'Afanias que

en aquesta edició repeteix l'experiència de "No crees més barres". Una sortida per la ciutat que té per objectiu evidenciar la falta de conscienciació i sensibilitat respecte al col·lectiu de discapacitats.

A més, destacava Arayo la possibilitat de visitar centres com el geriàtric, la residència de discapacitats profunds o els habitatges tutelats a través de les jornades de

portes obertes. En aquest sentit, considerava que la ciutadania, coneixent les entitats, així com els recursos i manques dels centres podria fins i tot integrar-se en l'àmbit del voluntariat.

Xerrades sobre l'experiència de la tercera edat, els trastorns alimentaris o el telèfon de l'esperança formen part del programa d'activitats.

PP-Bloc aproven els pressupostos

Pressupostos que no han augmentat la pressió fiscal als benicarlandos i amb millores substancials en el que constitueixen els serveis públics com és el cas del manteniment del mobiliari urbà, la neteja, la il·luminació o la jardineria, són alguns dels trets que caracteritzen, segons el regidor d'hisenda de Benicarló, Francisco Pac, els comptes municipals de la ciutat per aquest exercici. Pac destacava la partida "important en inversions, que ve a donar resposta a les necessitats d'infraestructures que Benicarló necessita". Segons l'edil, els pressupostos vénen a ratificar i complir "els compromisos adquirits en els programes electorals i que en els quatre anys de legislatura es pensaven portar a terme".

D'altra banda, el portaveu del Bloc, José Luís Guzmán, advertia que amb els actuals pressupostos s'ha demostrat la voluntat del Bloc formant part de l'equip de govern. En aquest sentit, Guzmán advertia que es continuaria "fiscalitzant" perquè de fet ja ho havien fet pel que fa a la contractació de perso-

nal, denunciant la situació i solucionant-lo abans que el PSOE se n'adonés. No obstant, segons Guzmán no tenen temps "com altres per a sortir en els mitjans de comunicació dient-lo".

El portaveu del Bloc confessava que no era el pressupost que els hagués agradat aprovar, ja que per ells hagués estat "més arriscat en inversions" però s'ha d'arribar a un acord entre les dues parts.

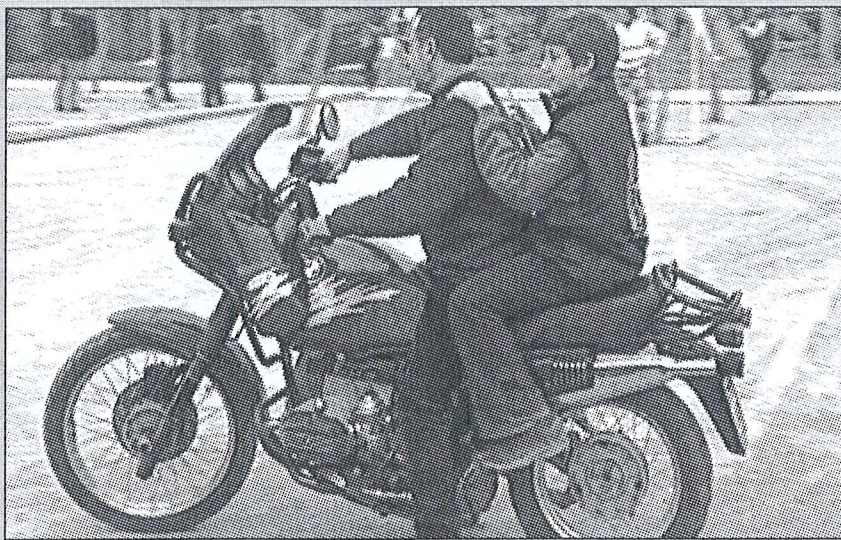
Per part dels socialistes, es reclamava més transparència en les informacions i criticaven la falta de prioritització d'algunes promeses electorals com és el cas de projectes importants en el dia a dia "de les mares que no poden dur als nens al col·legi a classe perquè treballen, a les famílies que tenen familiars malalts crònics i necessitarien un centre de dia o una inversió clara en habitatge com poden fer-los ajuntaments amb els beneficis de la venda del subsòl dels pàrquing públics". Escuder reclamava també més atenció al petit comerç davant de les grans superfícies així com el desenvolupament del polígon industrial. En definitiva, solucions

a llarg termini que no permetran els pressupostos aprovats el dimarts.

Precisament, el regidor d'hisenda considerava que les crítiques de l'oposició sobre els terminis de temps com "l'argument típic de tots els anys", i lamentava que els socialistes li recriminessin obscurantisme i falta de diàleg, ja que després d'haver-los facilitat el material amb el qual s'estava treballant per a la confecció dels comptes municipals al desembre per a suggerir propostes i després de convocar una comissió d'hisenda per a fer les pertinents aportacions "el que no es pot fer és que un mes i mig després quan ja estan els expedients complets i en el moment de dictaminar es despenjin a fer propostes quan no s'havia fet cap, i damunt proposades que no són concretes sinó que necessiten un estudi previ i una valoració i veure d'on es treuen els recursos per a finançar-los. Són plantejaments diferents però que jo no comparteixo perquè no se sostenen" assegurava.

Per Falles va tornar la Trobada de Motos

Entre 300 i 400 motos van participar dissabte en la tradicional concentració que es fa cada any a Benicarló coincidint amb les festes falleres. Tot i que el nombre de participants acostuma a ser més elevat enguany els darrers esdeveniments van provocar una minva important. D'aquesta manera, els atemptats, les eleccions de diumenge i el temps inestable van afectar la participació. Malgrat tot des del moto-club es mostraven satisfets de la participació i del suport rebut de les falles així com del centre comercial Costa Azahar.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 426

A Tot i que el tema de la setmana -el maltractat entorn de la piscina municipal- em sembla d'interés, personalment m'atrau més allò que es comenta a La Veu sobre les passades eleccions. Què vol que li diga, els clots fa mesos i mesos que els disfrutem els soferts usuaris de les instal·lacions esportives de la partida Povet, però votades viscudes amb tanta intensitat com aquestes darreres, feia anys que nos se'n veien. O no se n'havien vist mai, vaja.

Resulta com sempre curiós com tots els partits polítics "valoren positivament" els resultats obtinguts; tant el Bloc per Benicarló com el PSOE mostren "alegria" per haver aconseguit "fidelitzar" el vot o per haver assolit un "augment considerable" en els sufragis... però, que no se n'oblida ningú, el partit que ha guanyat ha estat el de sempre, el partit. Malgrat tot, malgrat la cares roges i els nassos llargs de Zaplana i Acebes, malgrat la baixada -caiguda- dels núvols de José María Aznar, malgrat les manifestacions multitudinàries, malgrat les manipulacions... a Benicarló ha guanyat les eleccions generals el Partit Popular i la resta, tota la resta, són romanços. Per cert, senyora Garcia, per què no han posat també la valoració del senyor Mundo? Què passa, que com no els posen publicitat no se'ls volen vore per davant?

He llegit amb fruïció, ara sí, les anàlisis d'alguns dels seus col·laboradors habituals. Tan lúcid com sempre Tolito, acaba amb una sentència que ho diu tot: "la banca guanya", la banca guanya sempre. També el Samaruc reflexiona sobre els fets que ens sacsejat aquests darrers dies i és cert tot el que diu, res no hauria de tor-

nar a ser com abans, però ací estem fets a tot, senyora Garcia.

Digna de comentari em sembla la pàgina que han dedicat a la informació (per dir-ho d'alguna manera) sobre els resultats electorals. Tot plegat em sembla digne de comentari. Començarem per les gràfiques; em sembla que no es poden comparar magnituds tan absolutament distanciades com per exemple el testimonial vot a ERPV amb l'insignificant descens del PP; no sé, m'he hagut de fixar molt en els números per fer-me una composició de lloc. Hi ha alguns comentaris al llarg de tota la pàgina que semblen redactats per l'íclit Robespierre en persona, reproduïx literalment: "Els dirigents nacionalistes locals hauran de fer una forta reflexió al voltant d'aquests resultats. Una mostra clara del rebuig dels electors benicarlandos al seu pacte amb el Partit Popular". Que fort, no? El que deia, barrejar informació i opinió no sé jo jo si està massa bé... La fotografia que acompanya el text mereixeria una extensa explicació fallera però estic convençut que els desenraonats del futbol li sabran treure la punta a tan tendra i benicarlanda imatge.

I parlant de falles. Escolte'm, ací tothom es queixa de les falles. Dos cartes remugant contra determinats comportaments incívics que posen a la pràctica un reduït nombre de ciutadans. No sé per què, sembla com si a determinades persones no els agradara que se'n xale el personal. Que es cremen quatre papeperes, no passa res, que hi ha racons del poble que esdevenen pixadors, què li hem de fer, no és bo aguantar-se, ho diuen els metges; si hi ha quatre vomitades escampades pel terra, tampoc passa res, *arrojar* és un impuls natural i incontrolable en determi-

nades situacions, que tiren coets a deshora, tampoc hi ha cap problema, si no li agrada el soroll a algú que se'n vaja al corral del Petiquillo i estarà tranquil. És el preu mínim que s'ha de pagar, no pretendran que els pares estiguen damunt dels fills perquè no facen el cafre, també els progenitors tenen dret a l'esbarjo, pobrets meus. A més, no són més que quatre dies, tenim-los en pau i xalem-nos-en tots i tenim una mica de paciència... que no s'acabarà el món per quatre petards i quatre bufes.

Enhorabona senyora Garcia, per la necrològica del senyor Schereck, persona molt vinculada al nostre poble familiarment i afectiva i que va fer-nos d'ambaixador cultural en nombroses ocasions. Caldrà donar-li les gràcies al senyor Abasolo per haver tingut el detall de pensar en La Veu a l'hora de comentar tan trista notícia.

I, com quasi sempre, se m'acaba l'espai i se'm queden coses a dir. Hi ha més dies que llonganisses però.

No res més. Espero amb deler l'article del nostre Robes que estic segur que ens treurà alguns brillants conclusions sobre el procés electoral.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.
Al senyor Cuenca, exregidor de Governació del nostre ajuntament li diuen Antonio i no José Antonio. Queda dit.

Vandalisme i festa a les Falles

Molta traca, molta música molta diversió, però també algunes incidències remarcables. Aquest és el balanç d'unes falles llargues en les que ha pogut participar tothom degut a la gran varietat de actes que s'havien preparat per a l'ocasió però on també les normes quant a l'ús dels petards no han estat respectades en absolut. En aquest sentit, llunes trasseres destrossades, capots, fets pols, foto matons tombats... són exemples d'actes vandàlics que han portat bojos als cossos de seguretat. Aquesta sens dubte ha estat la part negativa d'unes falles que d'altra banda, han estat molt positives quant a repercussió, cal recordar que enguany, la falla la Carrasca s'ha adjudicat el primer

Aquest fotomató no va sobreviure a les Falles

Els 'coles' van cremar les falles

Dos col·legis de Benicarló van cremar dilluns les seves falles, La Consolació i el CEIP Marquès de Benicarló. Ambdós centres havien suspès aquest acte a causa de els atemptats que van tenir lloc a Madrid. Unint-se al dol de tres dies que havia decretat el govern, els centres es van solidaritzar i van ajornar la crema fins el dia d'ahir.

Tot i la calor els escolars no van tenir sort amb el vent, que va bufar deslluïnt la major part dels actes previstos.

Cremà de les falles

D'altra banda, la fallera major infantil de Benicarló que va acudir a la cita acompanyada de la seva cort d'honor i abillada per a l'ocasió amb el vestit regional de valenciana va ser l'encarregada de calar foc, no sense dificultats a causa del vent, als monuments que havien elaborat els alumnes del Marquès i de la Consolació. L'Eduardo Martínez Ródenas, d'altra banda, havia elegit divendres com dia de la crema de la seva falla.

premi de les falles provincials. Però va ser el vice-president de la Diputació Luís Tena i no el president, Carlos Fabra el que va vindre a Benicarló per donar-li al president de l'entitat guanyadora, Carlos Salinas, l'estendard que el reconeix el premi. Sense cap premi provincial però amb el reconeixement local es va quedar la falla infantil del Caduf guanyadora de l'estendard del primer premi de falles infantils.

Les crítiques se centraren un any més en temes locals com ara els problemes de trànsit o el pacte de govern però hi va haver un tema recurrent a tots o quasi tots els monuments, la platja del Morrongo i els seus "coliformes"...

Els pressupostos 2004

TEXT: pspv-psoe

Els pressupostos d'aquest exercici venien precedits per l'esperança de què el pacte PP-BLOC aportara amb rapidesa les solucions als problemes urgents que té Benicarló, que millorara la gestió interna especialment en l'atenció als recursos humans i la gestió externa, en la captació d'inversions externes, d'altres administracions, i en la relació amb els ciutadans, apropant l'administració a la gent, donant resposta als problemes quotidians que ens afecten.

Però vet aquí, que ens trobem amb un Equip de Govern caracteritzat per: - el dèficit democràtic, l'obscurantisme i el govern d'esquenes als ciutadans, que s'ha donat en la no convocatòria de comissions informatives, en no facilitar a l'oposició les bases de contractació del PGOU, no informar els veïns afectats pel Pla Especial per a l'Ambulatori, l'anunci de la supressió dels Organismes Autònoms, Partida Povei, etc., i especial esment al DESPRECI a les propostes fetes pel Grup Socialista a les Comissions Informatives on es dictaminaven la Plantilla i els Pressupostos. Tot un exemple de participació ciutadana.

- La FE ABSOLUTA del Bloc en les promeses del Sr. Mundo. El Bloc participa de l'anunci d'un gran Teatre amb el Sr. Mundo i després no apareix a cap pressupost, ni al de Benicarló ni al de la Generalitat. Aprova els pressupostos del 2004 renunciant a les reivindicacions de 12 anys i als postulats d'un partit d'esqueres. A canvi augmenta les parcel·les de poder i una autocomplaença poc productiva, és a dir, una política d'aparador. No resol o allarga les solucions a les necessitats, més bé

les minimitza. Manté una pau fictícia que s'apropa al "mundo feliz" d'Aldus Huxley, i promociona la política de "pan y circo". Molt contents han d'estar amb el pacte perquè esdevenen portaveus únics front a la crítica i assumixen com a propis problemes que arrastrem de passades legislatives.

Els pressupostos del 2.004 són uns pressupostos sense ambició, pobres en idees i en gestió, i ineficaces.

La pregunta que es fan els ciutadans és on està el projecte de poble amb el qual tots ens pugam sentir identificats, on l'Ajuntament siga un motor real de canvi i que aprofite la bonança econòmica?

Perquè augmente innecessàriament el "gasto" corrent (capítols 1 i 2)?

En què ha notat Benicarló el tindre dos diputats nacionals, on són les inversions externes?

Perquè no donen solució a la paràlisi del creixement industrial al Polígon?

Perquè provoquen l'estancament del comerç del centre ciutat en favor de la gran superfície?

Tot això es resumeix en una manca de planificació a mig i llarg termini.

Per capítols, són importants els augments d'ingressos per l'IBI urbà (22%), Construccions i Obres (22%) i Quotes d'urbanització i taxes (150%). És significatiu que es destinen menys recursos ordinaris i arriben menys subvencions per a finançar inversions.

En les despeses, el capítol de personal i de bens corrents i serveis augmenten un 20%, el que suposa "cremar pólvora de rei" si considerem que a Publicitat i Propaganda es destinen 164.800,..€, i a Atencions

Protocolàries 50.346,00€, Dietes 66.150,00€, etc., a més a més dels sous dels regidors.

Els recursos del capítol d'inversions estan distribuïts de la següent manera:

6,58% subvencions d'altres administracions
25,81% préstec que formalitza l'Ajuntament
12,79% recursos propis de l'Ajuntament
54,82% quotes d'urbanització que paguen els veïns

Si ens centrem en les subvencions, 6,58%, i descomptem els Plans provincials que són habituals de la Diputació a tots els pobles, el que es rep de la Conselleria pel Conservatori (només faltaria no rebre res quan és un servei comarcal) i el que es rep pel Covent en un conveni plurianual, reste un 0,86%, no molt més de 12 milions de pessetes.

La pregunta és on mirava el Sr. Mundo quan a les Comissions de les Corts Valencianes es deia NO a la Canalització i Pont del Barranquet, la Carretera de Càlig, la Capella del Convent de Sant Francesc, la rehabilitació del Magatzem de la Mar, etc. Què diu el Partit Popular de la N-340, de la regeneració de la Costa Nord o del Passeig Marítim del Morrongo a la Caracola ¿

Però si mirem les obres d'urbanització, amb un total de 6.465.000,00€, ens n'adonem que els veïns en paguen el 88,06%, amb préstec de l'Ajuntament 11,28% i amb fons propis el 0,66%. Si la major part la paguen els ciutadans directament i l'altra, també els ciutadans, indirectament. Perquè no urbanitzem més carrers ?

Hi ha inversions que poden ser necessàries però no urgents: un Teatre, la Compra de la Casa del

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/ SU
BARBERÀ, PERE B
XAVIER BURRIEL, M
CARLES LLUCH,
LLUCH, JOSEP V. T
SEGARRA
Fotografies
i JOAN C

Calijons en lluita

Marqués (200 milions de pessetes), desenvolupar el Conveni de la Fundació Compte-Fibla.

N'hi ha que són urgents perquè afecten a molts ciutadans:

- La carretera de Càlig i de la Marxica, la ratlla del Terme, el camí d'Artola, Corts Valencianes fins la Guàrdia Civil, Avgda. Maestrat.

- L'ampliació del centre geriàtric, un Centre de Dia per a majors dependents, augment de l'horari d'apertura de les escoles, un casal de la joventut, terrenys per a una altra escola.

- Creixement i potenciació econòmica dels sectors productius. Un Centre comercial obert al casc antic i l'ampliació del Polígon industrial.

- Creació del Patrimoni municipal del Sòl, aprofitant recursos del 10% de l'aprofitament urbanístic, de la venda de solars i de la venda del subsòl a les places públiques per a la construcció de VPO i de Vivendes de lloguer

El PP-BLOC diu que no a eixos projectes però reconeixen que són importants. I realment són importantíssims per a les persones que:

- Es desplacen i necessiten carreteres bones i seguretat ciutadana.

- Tenen fills i volen compaginar treball i escola.

- Tenen persones majors i volen una atenció de qualitat.

- Tenen dret a un treball digne i volen mantindre'l.

- Tenen dret a una vivenda en condicions.

- Tenen dret a una educació de qualitat.

- Tenen dret a una sèrie de serveis que l'Ajuntament ha de donar com a administració més propera.

Com aquestos pressupostos no van a solucionar cap d'aquestes necessitats, el Grup Socialista Municipal va votar no.

No podem permetre que ens posen la merda al costat de casa i que els de Cervera cobren per això. Si Manuel, l'alcalde no sap dir que no, el PSOE ja ens ha ensenyat que amb els atemptats tot canvia. Cal mobilitzar-nos, cal atemptar (sense sang ni morts, clar) per a que a Càlig se la *respeto* i que ningú, ni els partits ni Adolf, ni Cardona ni

ningú decidisca per *natros*.

No podem permetre la merda al costat de casa. Càlig ha de lluitar i que no se'n fotiguen del nostre poble. Seguirem en contacte molt prompte i, si es necessari, també podem fotre foc a la palla.

PER UN CALIG NET.

FEM ESCOLTAR LA NOSTRA VEU

Teatre de Guàrdia estrena "Romeo y Julieta"

El grup de teatre amateur Teatre de Guàrdia està ja escalfant motors davant la imminent estrena de l'obra "Romeo y Julieta". La representació està prevista per al divendres 16 d'abril a l'Auditori Municipal de Benicarló.

Segons afirma el director de la companyia, Josi Ganzenmüller, s'ha volgut apostar per una "obra immortal en la qual afloren sentiments universals com odi, enveja, autoritarisme, intolerància, amor... Una nova versió, senzilla, amena, emotiva, vibrant en la qual s'ha actualitzat el llenguatge perquè resulti perfectament comprensible".

Gira Estiu 2004

A un parell de setmanes de la seva estrena, són diversos els Ajuntaments que han mostrat el seu interès perquè la immortal obra de William Shakespeare siga representada durant els mesos del pròxim estiu. El diumenge 22 d'Agost els actors benicarlantos actuaran per vegada primera a Cantavieja. També els Ajuntaments de Morella i Càlig han mostrat el seu interès a

contractar aquest nou i esperat muntatge. Ganzenmüller declarava sentir-se "il·lusionat i emocionat davant l'interès despertat, màxime quan encara falta un mes perquè s'estreni l'obra. Això no ens havia passat mai". Al mateix temps, s'ha mostrat esperançat a poder actuar a "Castelló, Vinaròs i Peníscola".

A més, expressava un desig: "El que no hem aconseguit encara en els nostres deu anys d'existència ha estat actuar una nit en les Festes Patronals de Benicarló. Crec que, com regal de natalici, seria meravellós que la Comissió de Festes se'n recordés de nosaltres".

I Premi de Teatre Infantil i Juvenil

Dissabte que ve 27 de març, coincidint amb el Dia Mundial del Teatre, finalitza el termini de lliurament dels originals que opten a l'I premi de Teatre Infantil i Juvenil 2004, convocat per l'Escola de Teatre l'Escenari. El guardó té el propòsit de potenciar l'afició pel teatre entre els nens i joves, amb l'objectiu que escriguin els seus propis textos teatrals.

ISANNA ANGLÉS, JOSEP AUSÀ, VICENT BORRÀS, NOEMÍ OMS, EL MUSSOL, RAMON PARÍS, OLGA AUS, TOLITO, GREGORIO I EL SAMARUC / LLUISA GARCIA CARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS- 242-95

Imprimeix/ GRÈVOL.

PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Democràcia participativa i medi ambient (2)

Organitzacions internacionals com les Nacions Unides i la Unió Europea, promouen la participació ciutadana en les polítiques mediambiental a les diverses administracions públiques. La complexitat dels problemes mediambientals de les societats actuals, requereix que es tinguin en compte els punts de vista dels ciutadans. Sovint, les seves accions individuals són fonamentals.

Hom pensa que l'increment de participació pot transformar la democràcia representativa actual -basada en els partits polítics com a representats de la voluntat popular- en una democràcia participativa, on els diversos grups de ciutadans decidiran de forma més directa. La democràcia no és tant sols un mètode per a prendre decisions per majoria, és així i molt més. És un conjunt de principis: d'igualtat, dignitat personal, d'autonomia individual, de respecte a les minories, de dret a la informació... És, aleshores, quan té sentit parlar de règim democràtic. La seva concreció, ha canviat al llarg de la història. Serà la democràcia participativa la forma que prendrà al segle XXI?

Des d'un punt de vista procedimental, el filòsof Aristòtil parlà de monarquia, aristocràcia o democràcia segons qui pren les decisions, governa, a una societat, una persona, un grup o tothom. Les seves formes "degenerades" eren respectivament la tirania, l'oligarquia i la demagògia. La democràcia aparegué per primer cop a Atenes l'any 508 a C quan Clístenes transforma "l'ekklesia", una assemblea consultiva de ciutadans, en l'òrgan suprem de govern de la polis, que aprovava les lleis i escollia els seus dirigents. Assolí el seu zenit amb Pericles. Fou una democràcia directa on participaven tots els ciutadans homes d'Atenes. Les dones, els metecs -homes estrangers lliures- i els esclaus no tenien drets polítics. La democràcia continuà amb la República de Roma fins que fou substituïda per l'Imperi Romà, un règim absolutista, teocràtic i militarista.

No serà fins el segle XVIII quan la democràcia torna com a règim polític. Va sorgir lligada al capitalisme i a la Il·lustració. Filòsofs com Rousseau, Locke o Montesquieu defensaren que l'autogovern és un dret natural de tots els éssers humans i que els governs deriven els seus poders dels governats. Durant els dos mil anys anteriors la sobirania radicava en el rei o emperador, ara en el poble. A la França revolucionària i als Estats Units s'instaurà una democràcia indirecta on sols una els homes propietaris - els autèntics ciutadans- elegien els més preparats mitjançant l'anomenat sufragi restringit o "censatari". Els elegits no tenien una funció representativa sinó funcional,

eren els millor per esbrinar les veritats socials que es generaven per la lliure confrontació de les diverses opinions privades. Al segle XIX entrà en crisi aquesta visió d'una societat que comparteixen els mateixos interessos. Sorgí l'exigència del sufragi universal, defensat entre

altres per Stuart Mill, i la necessitat de grups, partits polítics, que representaren a sectors concrets de la societat. El sufragi universal es va anar estenent per Europa durant el segle XX i les dones conqueriren aquest dret ja entrat el segle XX. S'anava configurant la democràcia representativa amb partits polítics. A l'Estat Espanyol el sufragi universal arriba amb la Constitució de 1931.

Marx defineix la democràcia com el poder de la multitud, de la societat en la seva totalitat refusant la democràcia representati-

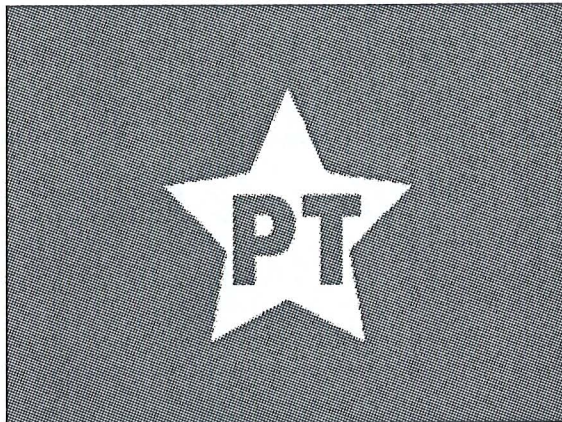
va que considera al servei de les classes dominants. Es demana una democràcia directa que impliqui una socialització de la política. El marxisme-leninisme ho interpretà com les "democràcies populars" o de partit únic que als règims del socialisme real degeneraren en sistemes autoritaris. Als anys 70 del segle XX, Santiago Carrillo i altres proposaren l'eurocomunisme, l'assoliment del socialisme mitjançant la democràcia representativa.

La despolització de la societat actual assenyalava la fase d'esgotament de la democràcia representativa amb partits polítics. La pèrdua de poder dels estats front a organismes transnacionals -FMI, BM, OMC o OCDE- o les multinacionals, el descrèdit de l'estat -titllat d'ineficax pels neoliberals- i la corrupció i aïllament dels partits polítics, serien les causes.

La democràcia participativa va sorgir com idea dels treballadors brasilers com a forma d'organització en les seves lluites dels anys 70 i 80. L'any 1979 es constituí el Partit dels Treballadors (PT) i l'any 1985 el Moviments dels Sense Terra (MST). Es pretén la construcció de mecanismes de democràcia de masses des de l'interior de la democràcia representativa socialista capitalista. L'any 1989 el PT accedí a l'alcaldia de Porto Alegre on impulsa la democràcia participativa amb els ja coneguts Conselhos Municipais i els Pressuposts Participatius. Per aquestes iniciatives, Porto Alegre fou triada com a seu del Forum Social Mundial, reunió anual dels "altermundistes" en contraposició del Forum Econòmic de Davos.

Amb la democràcia participativa s'intenta recuperar la democràcia directa des de dos punts de partida, l'esquerra brasilera i la preocupació ambientalista de la comunitat internacional.

Pere Bausà

La promoció de les carxofes de Benicarló rebrà un impuls de la Generalitat

Ajudes a la carxofa

El Consell Regulador de la Denominació d'Origen (CRDO) de la carxofa de Benicarló serà un dels grans beneficiats de les ajudes que concedirà la Conselleria d'Agricultura durant aquest any. Així doncs, amb aquestes subvencions es persegueix subvencionar activitats tendents a fomentar, promocionar i millorar la qualitat dels productes agroalimentaris de la Comunitat Valenciana, donat que constitueixen un objectiu prioritari de la conselleria d'Agricultura. Les subvencions, que arriben als 2,5 milions d'euros, van dirigides als consells reguladors de les denominacions específiques de la Comunitat Valenciana. A través d'aquestes ajudes, l'administració autonòmica pretén incrementar la col·laboració amb les entitats implicades en la promoció de la qualitat agroalimentària amb l'objectiu d'augmentar la presència dels productes de qualitat en els mercats donant suport la presència en fires, fòrums i altres esdeveniments d'interès promocional i, en definitiva, ajuda a la millora de la qualitat agroalimentària.

Aquestes ajudes s'integren dintre del programa de qualitat agroalimentària previst per la conselleria per a l'exercici 2004, que suposa unes inversions de més de 10,4 milions d'euros destinats principalment a la promoció de productes a través de certàmens d'interès per a la Comunitat Valenciana, el foment dels sistemes d'autocontrol i programes de qualitat, la modernització del sector agroalimentari, així com al suport als consells reguladors de les figures de qualitat.

“*Les subvencions, que arriben als 2,5 milions d'euros van dirigides als Consells Reguladors de les Denominacions d'Origen específiques del País Valencià. A través d'aquestes ajudes l'administració vol col·laborar en la promoció de la qualitat*”

La Unió: han volgut prendre'ns les ajudes

La Unió COAG denuncia que el Ministeri d'Agricultura, amb el vist-i-plau de les comunitats autònomes, va publicar en el BOE el passat 19 de març una normativa de regulació d'ajudes al sector de fruits secs que deixa la porta oberta perquè ambdues administracions no hagin de completar amb diners propis les ajudes europees per a aquest sector. Aquest any obstaculitza en vigor un nou sistema d'ajudes permanents per al sector de fruits secs amb l'aportació de fons des de la UE, els estats membres i les comunitats autònomes.

El compromís al que havia arribat el Ministeri d'Agricultura amb el sector de fruits secs era que la Unió Europea aportava el 50% de les ajudes, el Ministeri d'Agricultura un 25% i les respectives comunitats autònomes el 25% restant, fins arribar a la quantitat de 137 milions de € corresponents a la Superfície Nacional Garantida atorgada per la UE a l'estat espanyol que ascendeix a 568.200 hectàrees.

No obstant això, l'Ordre ministerial publicada el passat 19 de març estableix que el pressupost de les ajudes als fruits secs es cobreixi íntegrament des de Brussel·les, veient-se disminuïdes en uns 60 €/ha les ajudes complementàries que podrien rebre els agricultors de la Comunitat Valenciana.

Joan Brusca, secretari general de la Unió-COAG, afirma que "el MAPA en comptes d'utilitzar el pressupost de fruits secs per a millorar la renda dels agricultors, ho usa com un simple estalvi per als pressupostos generals de l'estat i per a les CCAA". Brusca diu que "des del sector només podem mostrar el nostre rebuig més rotund a l'Ordre del Ministeri. Apostem "perquè es compleixi l'esperit del Reglament de la UE 1782/2003 que regula un sistema permanent per als fruits secs, que assegurar la renda dels productors i la qualitat".

Un món desaparegut

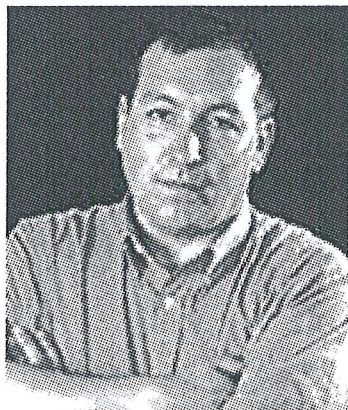
TONI CUCARELLA. *Quina lenta agonia, la dels ametlers perduts.* Editorial 3 i 4. València. 2003. 241 pàgs. 18 euros.

Segurament perquè vivim en un món de canvis històrics accelerats, són ja nombrosos els escriptors valencians nascuts en els anys quaranta i cinquanta que han recreat els seus anys de la infantesa, tant diferents als que ara en plena maduresa estan vivint. Toni Cucarella ve a afegir-se a aquesta extensa nòmina d'autors amb la present novel·la premiada amb el Premi Andròmina dels Premis d'Octubre 2003, i més recentment amb el Premi de la Crítica dels Escriptors Valencians.

L'acció de la novel·la està situada en el barri de les Eretes, situat a les afores de Xàtiva, un humil carrer que limita amb els camps d'ametllers i garrofers, que el personatge protagonista visita ja gran quan està definitivament integrat en l'espai urbà, quan ja no queda ni rastre del lloc on va créixer, i que decideix evocar-lo per tal de soterrar-lo per sempre.

L'evocació del personatge ens trasllada a finals de la dècada dels seixanta, quan ell és un

xicotet i el ser humà és a punt d'arribar a la lluna, però al barri de les Eretes, no han arribat encara les mínimes condicions d'habitabilitat. Ell pertany a una humil família formada pels pares, dues germanes i l'àvia, i el seu entorn el formen un xicotet grup de per-

Toni Cucarella

sones igualment sense recursos econòmics. És un món on encara és present el record de la guerra civil, i les coses només es poden contar amb veu baixa, un món on les supersticions populars estan plenament vigents, i on els morts i els vius comparteixen els mateixos espais i on les accions dels primers afecten la vida dels segons.

A diferència d'altres novel·les que evoquen la mateixa època i que desperten una certa nostàlgia, a *Quina lenta agonia, la dels ametlers perduts*, no hi ha espai per a la nostàlgia, perquè la misèria és present per allí on mires, en un espai on el temps sembla immòbil i d'on no és possible escapar, la família del protagonista no pot emigrar a Barcelona o "Joe Dinamita" fracassa en el seu intent de triomfar com a boxejador a València.

Malgrat que és una novel·la coral, on apareixen molts personatges cal destacar sobretot la immensa humanitat de l'àvia Tònia. Un altra virtut molt important d'aquest llibre és el llenguatge emprat, que reflecteix molt bé la parla d'aquella gent, que com el seu món corre perill d'extinció

Toni Cucarella amb *Quina lenta agonia, la dels ametlers perduts*, ha escrit una molt bona novel·la. A partir d'ara les Eretes es converteix en un espai mític de la nostra literatura. Els dos premis atorgats a aquest llibre sens dubte li fan justícia i la seua lectura no decebrà ningú.

Josep Manuel San Abdón

Exàmens de la Junta Qualificadora de València

L'exàmen de coneixements orals del valencià tindrà lloc el 29 de maig, mentre que el de grau elemental té com a data el 5 de juny. Pel que fa al grau mitjà serà el 12 de juny quan se celebre i el del grau

superior el 19 de juny. Quan a les proves per al llenguatge als mitjans de comunicació la convocatòria serà per al 5 de juny i el de llenguatge administratiu el 2 de juny. Per últim el de correcció de textos

se celebrarà el 19 de juny. Informació a l'Oficina de Normalització Lingüística i a la pàgina web del nostre ajuntament (www.ajuntamentdebenicarlo.org).

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

La Guillotina

per Robespierre

Ja sé que a la meua última col·laboració vaig ficar que s'havia aprovat el pressupost encara que el Ple d'aprovació no s'havia celebrat. El molt avispat Lector, que no se li'n passa ni una, m'ho ha indicat. De tota manera, només va estar per uns dies, desgraciats esdeveniments van impedir que les coses anaren al dia, però encara així, tot va anar segons el guió.

Posats al guió, va ser el Ple de pressupostos més avorrit i insuls que he escoltat. No en parlaré molt, penso que ja ho vaig fer prou en la meua anterior col·laboració, només faré referència als seus actors. El primer, Pac (PP), en la seua línia, parlant dels seus números sembla feliç i damunt, com se'ls creu, no veu que després no es compleixen ni de bon tros. Però, encara així, va ser el millor. Suposo que després de tants anys alguna cosa ha après.

Escuder (PSOE), es notava que li anaven grans. La seua exposició va estar falta de ritme i prou fluixa, encara que quan li va tocar rebatre Pac, després de la seua segona intervenció, va millorar i li va traure algun color al del PP. Això sí, a veure si entén que els silencis no s'han de fer tan llargs, pareixia que perdia el fil i que el trobava al cap d'una bona estona. Si vol un consell, Sánchez, el seu segon, ho faria millor, té més experiència en aquests temes.

Guzman, (BLOC), el més fluix, sense ritme ni argument. Desconeix què és un pressupost. Es va dedicar a cuidar-se el seu "seti" i se li va oblidar que el pressupost municipal té d'altres àrees importants per al desenvolupament de la ciutat. Estar al mateix temps al govern i a l'oposició no pot ser bo, li deu enterbolir la seua coneguda capacitat de voler-ho tindre tot controlat. Un altre consell, són debades, delegar o buscar assessorament, més qua-

lificat, li aniria bé. Així no és veuria a obligat a dir ximpleries com que ahi estarien ells per a fiscalitzar i millorar el pressupost en properes edicions. A més, quan el PSOE li va fer més d'un retret important, va fer la callada per resposta. Sense capacitat de reacció.

I ja que parlem de reacció, aquestes votades han estat la reacció més clara i contundent contra tot allò que té a veure amb la dreta cavernícola.

Ací a la nostra ciutat, el PP ha aguantat l'estocada, no hi ha manera, en aquest poble sempre arriben tard els aires de canvi, què li hem de fer. El PSOE ha tingut un augment espectacular pel vot útil de càstig als populars i s'ha trobat de sobte amb el sarró ple, no perquè ho hagen fet bé ells, sinó més bé perquè els populars se n'han passat d'arrogants i prepotents. En canvi, el BLOC ha sofert un seriós correctiu. Els suposats nacionalistes justifiquen la seua ensopegada pel vot útil, encara que, segons ells, han consolidat el vot.

No sé el que entendran per consolidar, però havent votat 1.500 persones més que a les passades generals del 2000 i tenint candidats de Benicarló a les capçaleres de les llistes del 2004, cosa que no va passar a les del 2000, han tret menys vots que a les del 2000 (22 menys). Això de la consolidació pot sonar a fotesa. La sort ha estat que "Quiterio" va donar "la cara", si no ...

Hem vist la visió particular, ara podem fer-ne una ullada general, descobrirem una cosa curiosa, a Vinaròs i Peníscola, mentre PSOE, IU i Esquerra Republicana, i també el BLOC van pujar, a Benicarló només ho van fer el PSOE, IU i Esquerra Republicana. El BLOC, ací, va baixar. Per què serà?

Quina és la consolidació, i quina és la tendència?

La Biblioteca

Finalment l'Ajuntament de Benicarló ha decidit invertir diners a la Biblioteca Municipal. Els pressupostos per al 2004 així ho indiquen. L'adquisició pública de l'antiga notaria sembla que no trigarà molt a materialitzar-se perquè segons la regidoria de cultura hi ha una partida pressupostària destinada a l'efecte. Ja era hora!!! Les instal·lacions actuals estan en completa dissonància amb les dimensions d'una ciutat de més de vint mil habitants i arribem tard de ja fa anys a corregir aquesta disfunció. S'està parlant de noves sales d'estudi (suposem que sense les actuals barreres arquitectòniques per als discapacitats), de millores importants en el fons bibliogràfic i d'oferir un salt qualitatiu en l'accés públic a les noves tecnologies. La importància de tot això no és discutible però més enllà d'aquesta infraestructura bàsica caldrà que el sr. Guzmán siga capaç de dur a terme abans de les properes eleccions un projecte sòlid que signifiqui la Biblioteca com quelcom més que un centre d'estudi o de préstec de llibres i música, que la situe com un dels centres neuràlgics de l'activitat cultural.

Lògicament la millora i augment del personal que s'hi dedicarà és

un punt clau per a discernir les intencions a llarg termini perquè aquest no és un tipus de centre que siga possible subcontractar a l'estil 'piscina municipal'.

Així, tot i estar esperançats pel que suposa aquesta notícia hem d'exigir un pla d'actuació ràpid, seriós i impossible de desmuntar a mig o llarg termini perquè tots sabem la precària situació d'on venim en aquesta matèria però desconexim on ens farà anar una futura situació política. És obligatori deixar-lo lligat i ben lligat. Pel que puga venir.

Tolito

Tres punts més (CDB 2-Catí 0)

TEXT: **rodolfo serrano**

paco delcastillo

Després de l'obligat, preceptiu i imprescindible, encara que patètic parèntesi falleromadalener, el nostre estimat CDB va guanyar sense gaire problemes un Catí que no és ni l'ombra d'aquell que ens vam trobar fa un parell de temporades a la mateixa categoria. Tot i això van tenir un parell d'oportunitats que a més d'un li van posar l'ai al cos. Lionel Burriel va aconseguir el primer gol al primer minut de partit, cosa que va ocasionar que la resta de la primera part esdevinguera miserablement avorrida tot i els crits de Xoco des de la graderia maleint recents festes que, segons diu la gent, van tindre lloc la setmana passada al nostre poble i que van suposar un considerable balafament per a la població i les seues butxaques.

A la mitja part es va procedir a l'esbojarrant espectacle del sorteig de regals variats presentat i dirigit per l'esplíquer oficiós, a l'hora que home-espectacle i animador de les tardes futbolístiques locals, l'incombustible i indigestible Josvi Palanques. Aquesta vegada va sortejar, en primer lloc, una sessió de perruqueria a un establiment de recent inauguració, després va deixar a mans de la sort un sopar allà on abans hi era el Bar Lardy i que ara té un nom impossible, i com apoteosi i traca final un sopar per a

dues persones a l'albergue. Es veu que també s'havia de rifar una botella de whisky, però no se sap què va passar tot i que la beguda en qüestió fa més de tres mesos que entra i surt de no se sap quina dependència del club però encara no li ha arribat l'hora de veure's fora del Municipal. Tampoc no se sap si algú li ha fet algun traguinolet amb tanta anada i tornada. Com sempre, no em va tocar res, però els dos sopars van caure a dreta i esquerra del meu seient i vaig tindre el privilegi de ser testimoni de l'escassa excel·lència del document acreditatiu dels mateixos. Allà anàvem tots a bacs. Que si agafa diners per si de cas, que si truca abans d'anar, que si a vore si hauràs d'escurar cassoles... I així vam anar passant la tarde fins que l'espigat Carlos Luengo va aconse-

“ A mitja part es va procedir a l'esbojarrant espectacular del sorteig de regals variats presentat i dirigit per l'esplíquer oficiós, l'incombustible Josvi ”

guir el segon gol que va portar la definitiva tranquil·litat als locals, encara que de patiment en vam tindre poc, la veritat.

Poca gent al Municipal de la Carxofa, fins i tot em podria atrevir a dir que va ser la pitjor entrada de la temporada, tot i la qualitat de l'àrbitre, que pel nom que lluita jo

diria que era un altre romanés i que, a més a més, va tenir una magnífica actuació. També vaig ser testimoni de l'arribada, a la nostra estació, de fins a tres trens en un interval inferior als cinc minuts, i tots en direcció nord. Overbooking total. Ja es comencen a fer sentir de debò les gestions del nostre alcalde i diputat al cap i casal. Gestiones Mundo.

També em vaig poder assabentar que el San Pedro, proper rival del Benicarló, ja havia jugat el partit que tenia pendent contra l'Alcalà i que havia guanyat per un a zero. Com que al matí també havia guanyat el Benicàssim B per un a tres, resulta que ara el tenim a dos punts. Què vol dir tota aquesta amanida de resultats? Podem treure alguna conclusió? I vaig més enllà, ens afecta en certa mesura a nosaltres com equip?

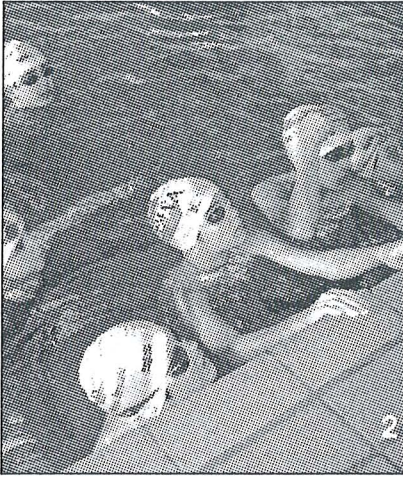
La principal conseqüència de tot plegat no és altra que el Benicarló té l'obligació de guanyar al Javier Marquina (així és com es diu el camp que juguen els del Grau de Castelló) per tal de consolidar la segona posició, que és la màxima que el sistema establert li permet assolir al CDB. L'esdeveniment en qüestió tindrà lloc el proper diumenge a partir de les onze i mitja del matí i jo no hi seré present. Ho tinc tan clar perquè aquella gent no van precisament sobrats d'educació ni urbanitat i, a més a més, disabte vinent hem d'avançar els rellotges una hora, amb la qual cosa les onze i mitja esdevenen les deu i mitja i jo, especialista a fer el mandra a tothora, no em veig en cor ni ànima d'aital heroica proesa. Només cal esperar que l'estament arbitral no estiga a la seua alçada habitual i es pugui vore un partit amb la màxima legalitat. Ja sé que això és una utopia, però ja se sap que no me llames iluso porque tenga una ilusió.

La Veu de Benicarló
amb l'esport local
subscriu-te !!

Acaba l'intercomarcal de natació

TEXT: cnb/caBM

Natació

Diumenge 21 els nedadors i nedadores del Club Natació Benicarló tingueren la 5a i última jornada de la competició Intercomarcal, celebrada a les instal·lacions de la piscina municipal d'Amposta. Amb aquesta jornada es dona per finalitzada aquesta competició. A la classificació individual per punts, després de comptabilitzat tot els resultats, cal destacar que el nostre Club ha assolit la victòria en cinc de les vuit categories, obtenint el segon lloc en la classificació per punts a escassa dife-

rència del Club Natació Vinaròs. Els nedadors del CNB que estaran al podi d'aquesta competició seran: Paula Saura i Susana del Olmo, Janina Rodríguez, Genís Senen, Raquel Fabregat, Merixell Sospedra, Ferran Remolina, Ruben Constante, Agustín Parra, Fiorella Chiappe, Mar Senen i Albert Astor.

Atletisme

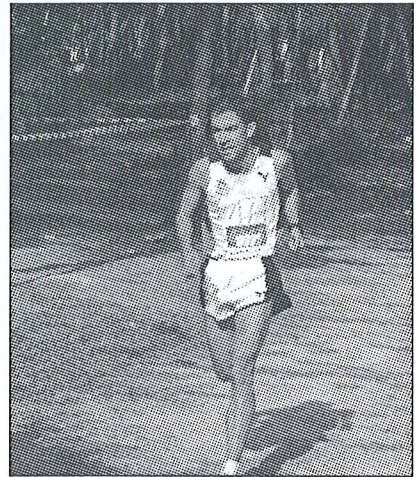
El 13 i 14 d'aquest mes a Donostia es van celebrar els XXVII Campionats d'Espanya Juvenils de Pista Coberta, amb l'assistència de l'atleta del Baix Maestrat, Elisabet Delshorts. En 60 MLL va aconseguir entrar a les semifinals, fent un millor temps de 8"06 MMT i acabant en la 10ª posició. En 60 MT va caure a les eliminatòries amb un temps de 10"13.

El dissabte 13 va tindre lloc el Gran Premi Ciutat de Burjassot i el Campionat Autòmic de 10.000MLL amb la participació d'atletes del Baix Maestrat: Fco. Ferrer en la prova de 2000MLL i amb un temps de 7'15"53 va fer 3r. i RC Aleví, Javi Giner va fer 16ª posició amb un temps de 8'14"09, Carmen Melet 18ª amb 9'16"07. en categoria Infantil,

Adrián Castillo en 3000MLL amb un temps de 12'07" va fer 14ª posició. En categoria Benjamí, Bruno Ruiz en la prova de 1000MLL va fer 15ª posició amb un temps de 4'10"9 i Nerea Ruiz la 8ª amb 5'027.

En categoria Juvenil Antonio Castro va fer 1er. amb un temps de 16'07"0 i RC, quedant-se a sols 2" de la mínima Camp. d'Espanya 16'05"0.

El diumenge 14 es va fer el Campionat d'Espanya Universitari de "Campo a Través" a Cartagena amb la participació de l'atleta del Baix Maestrat, Jesús Gellida, defensant a la Jaume I de Castelló, el qual va entrar a meta en la 120ª posició.

El Povet empata a 4 amb el Perfiles

El Povet.com va ceder un empat a la pista del Perfiles Sintal. El partit va tenir una part per a cada equip, però el Povet.com va gaudir d'avantatge en el marcador fins a les acaballes de la segona part. Un penal a favor dels locals ha deixat el marcador en el definitiu 4-4.

La trobada iniciava amb igualtat a la pista durant els primers nou minuts, fins que el Perfiles Sintal ha marcat el primer gol. Era simplement una il·lusió per a l'equip local, perquè tot just un minut després

Minhoca empatava i el Povet.com es feia amb el control de l'encontre.

Al minut 15, Tito engaltava una voleia que va entrar per tota l'esquadra i tot seguit, el brasiler Acidesio va fer una vaselina al porter i marcant el tercer gol. Amb el resultat de 1-3 s'arribaria al final de la primera part.

A la segona part era el Perfiles Sintal qui havia d'arriscar si volia treure algun resultat positiu. A la pista es notava que els locals no tenien res a perdre i al minut 26 van

retallar distàncies amb un gol de falta, però Acidesio donava tranquil·litat al Povet amb una rematada després d'un llançament de còrner.

El golejador local, Balbuena, va donar mostres de la seua qualitat a sis minuts del final, donant emoció a l'últim tram de partit (3-4). A falta de poc més d'un minut per al final, el Perfiles Sintal va aconseguir el definitiu empat a 4 gràcies a un gol de penal.

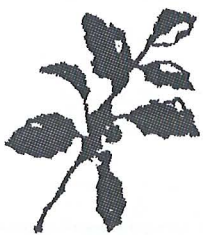
Zonaesport.com

Per Xavi Burriel

Per poals

Llibres dels Còl·legis públics i centres d'ESO
Copisteria digital, lloguer i venda de copiadores

COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA

CÒPIES COLOR

B/N I PLÀNOLS

GRÈVOL

Sant Blai, 2 -Tel.: 964 475698
 12580 BENICARLÓ